

[Haustrup Clemmensen.]

ministeren understregede, at han vægrede sig ved at tro, at betingelserne var stillet for at vanskeliggøre forhandlingerne. Det var overordentligt elskværdigt af den højtærede minister at vægre sig derved. Jeg må måske lidt mere generelt have lov til at sige, at den højtærede minister altid trygt kan regne med, at de 2 store oppositionspartier er næste lige så redelige i deres oplæg, som den højtærede minister selv mener at socialdemokratiet er på disse områder. Det vil måske også være muligt for den højtærede finansminister netop med denne mentalitet og på denne baggrund ligesom at understrege — også over for det ærede medlem hr. Teichert — at også på nationale områder kunne næsten andre partier i denne sal være næsten lige så nationale som socialdemokratiet.

Til sidst spurgte den højtærede finansminister, om de synspunkter, oppositionen var fremkommet med i udvalget, var udtryk for et urokkeligt, ufravigeligt ultimatum. Det var temmelig meget på en gang. Den højtærede minister sagde, at det ville være interessant at høre vort svar, for det ville sige lidt om hvor store anstrengelser regeringspartierne skulle lægge i forhandlingerne. Jeg vil gerne understrege, at det var et redeligt forhandlingsoplæg, og den højtærede minister kunne derfor ganske roligt have vist netop store anstrengelser i disse forhandlinger, ja, overhovedet være gået ind i forhandlingerne. Det konservative folkeparti er stadig skuffet over, at disse store anstrengelser ikke er blevet vist fra den højtærede ministers eller regeringspartiernes side.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg havde ikke tænkt at ville tage del i denne debat, men flere bemærkninger, især fra de ærede medlemmer hr. Viggo Hauch og hr. H. C. Toft, kalder mig frem.

Vedrørende den afstemning, vi havde for lidt siden, kan jeg naturligvis godt forstå, at man fra VK-side ikke syntes om den. Jeg kan godt forstå, at man ikke syntes om den kendsgerning, at der i denne sal var et flertal på 22 stemmer imod forslaget om en ny udsættelse, en ny forsinkelse, en ny forhaling. Jeg kan også godt forstå, at man har villet kommentere denne afstemning på forskellig

vis, men man kan da i hvert fald ikke hævde, at flertallet var spinkelt. Det er da en umulighed. Det er lige så umuligt, at hævde, at den omstændighed, at socialistisk folkepartis stemmer indgik i afstemningen mod VK-forslaget skulle stride mod min udtalelse i Fælledparken. På 1. maj dagen i Fælledparken udtalte jeg — jeg citerer efter hukommelsen — at man ikke skulle spekulere i, at socialdemokratiet ville samarbejde med socialistisk folkeparti, et parti, vi opfatter som et splittelsesp parti. Jeg vil gerne gentage den udtalelse her og sige, at den vedvarende står fast. Men selvfølgelig stemte socialistisk folkeparti her. (*Poul Sørensen:* Det var en forbrødring!). Ja, det minder nemlig om en tidligere begivenhed her i tinget, hvor venstre og det konservative folkeparti med stor fryd indkasserede SF-stemmer mod helhedsløsningen (*Poul Sørensen:* Hvad betegnede statsministeren det som den gang?). Jeg takker for afbrydelsen. Den gang måtte jeg holde mig til den storartede og livlige politiske reportage som Berlingske Tidende bragte. Det var den, jeg referede til i den betegnelse, jeg anvendte.

Jeg har lyst til at gøre endnu en kommentar til den afstemning, vi havde her. Det var lidt af en politisk manøvre. Nu er vi i den lyse del af året; vi nærmer os de allerlængste og lyseste dage, og selv så sent på eftermiddagen, som vi er nu her i dag, er sådan en manøvre gennemskuelig. Meningen var, at nu skulle det pludselig se ud, som om regeringspartierne overhovedet ikke ville forhandle, som om vi uden forhandling af nogen art afviste denne meget omtalte skitse. Det strider totalt mod kendsgerningerne. Vi har forsøgt næsten gennem et år at komme i forhandling med de to ærede oppositionspartier på højre side i salen om disse ting. Jeg fremdrog dem personligt under omsforliget i fjor og foreslog, at vi omgående nedsatte et fælles udvalg til behandling af jordproblemerne.

Hvad svar fik jeg? Jeg fik det svar, at det kunne man gøre i markedsudvalget. All right, i mellemtiden udførte vi et stort internt arbejde inden for regeringen og med embedsmændene, fik problemerne gennemarbejdet, havde nogle af dem til behandling i naturfredningskommissionen, andre til behandling i landbokommissio-